

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118827456/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

II.

En Uge derefter tog jeg afsted Klokken otte om Morgenen.

Som sædvanlig kom jeg ombord i det sidste Øjeblik. Da jeg havde faaet mine Pakkenelliker anbragte og begyndte at se mig om, vare vi allerede ved Albertsbroen; Byen havde faaet sin Profil med de smukke Taarne over den Brühlske Terrasse. De ragede op mod klar Himmel, men over os var der disigt, og frem efter endogsaa temmelig mørkt. Det trak køligt; jeg spændte min Plaid ud af Remmen. Da vi dampede hen under de tre Slotte, var det knap, at man kunde se Byen nær, og da vi naaede Loschwitz, begyndte det at regne. Det vil sige, regne gjorde det egentlig ikke — men — —

— „Nu, — es niceit ä Bisset“, — sagde en tysk „Dräsenner“ til sin Ægtehalvdel, der spørgende stak Hovedet ud af Kahytsdøren.

Da vi lagde til skraas over for ved Blasewitz, gik de Nyankomne strax ned i Kahytten, og Damerne

forsvandt fra det vaade Dæk. Snart fortrak ogsaa Herrerne en efter en. Den sørgelige Sandhed lod sig ikke længer skjule: det øsede ned.

Jeg tændte en Cigar og gik ned i Røghyppen. Den var fuld baade af Mennesker og af Røg. Overalt drejede Samtalen sig om Vejret. En langhaaret Professor, der fik sig sin „Frühschoppen“, udviklede for en Kreds Andægtige, at naar det efter en saadan Varme paa denne Tid begyndte at regne, saa blev det aldrig ordentligt Vejr før til September. Imidlertid trommede Regnen paa Taget, indtil den holdt op med at tromme og begyndte at plaske. Det blev saa dunkelt om En, at man følte sig ligesom blændet af det unaturlige Mørke. Gennem de drivende Kahytvinduer kunde man næppe skælné Vin-Terrasserne og Haverne paa Bredden.

Da jeg havde røget ud, gik jeg ind i Salonen. Derinde fandtes der ikke en ledig Plads, og desuden var der saa beklumret, at jeg ikke følte mig fristet til at hente en Tabouret ind. Jeg traadte ud i For-Rummet, hvorfra Trappen gik op til Dækket. En ung Dame med et Par Smaapiger havde taget Plads herude. Jeg tog en Tabouret ned fra Stablen, hyllede mig ind i Plaiden og satte mig ligeoverfor Trappen.

Det friske, fugtige Lufttræk var mig behageligt,